

Avizul Comitetului Economic și Social European privind propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1215/2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială

[COM(2013) 554 final – 2013/0268 (COD)]

(2014/C 214/05)

Raportor: **dl Jorge PEGADO LIZ**

La 25 septembrie și, respectiv, la 8 octombrie 2013, în conformitate cu articolul 67 și articolul 81 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), Consiliul și, respectiv, Parlamentul European au hotărât să consulte Comitetul Economic și Social European cu privire la

Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1215/2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială

COM(2013) 554 final – 2013/0268 (COD).

Secțiunea pentru piața unică, producție și consum, însărcinată cu pregătirea lucrărilor Comitetului pe această temă, și-a adoptat avizul la 10 februarie 2014.

În cea de-a 496-a sesiune plenară, care a avut loc la 26 și 27 februarie 2014 (ședința din 26 februarie), Comitetul Economic și Social European a adoptat prezentul aviz cu unanimitate de voturi.

1. Concluzii și recomandări

1.1 Propunerea de regulament⁽¹⁾ cu privire la care CESE a fost sesizat are ca obiect modificarea Regulamentului (UE) nr. 1215/2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială.

1.2 Propunerea urmărește un dublu obiectiv: pe de o parte, să permită compatibilitatea Acordului privind Curtea Unică în materie de Brevete sau „Acordul UPC”, încheiat la 19 februarie 2013, cu statutul Curții de Justiție din Benelux, modificat la 15 octombrie 2012⁽²⁾, și cu Regulamentul Bruxelles I (reformare); pe de altă parte, să soluționeze problema lipsei normelor comune de competență cu privire la pârâții cu domiciliul în statele din afara Uniunii Europene.

1.3 CESE susține inițiativa PE și a Consiliului, estimând-o indispensabilă pentru certitudinea și securitatea juridică a protecției unitare conferite prin brevet în Uniunea Europeană.

1.4 CESE nu poate decât să salute simplitatea celor patru noi dispoziții care ar trebui să fie inserate în Regulamentul Bruxelles I, considerându-le necesare, adecvate, justificate corespunzător și oportune.

1.5 Cu toate acestea, CESE își exprimă regretul că nu a fost sesizat, la momentul oportun, cu privire la propunerile de regulament de punere în aplicare a cooperării consolidate în domeniul creării unei protecții unitare prin brevet în Uniunea Europeană și la pachetul privind înființarea Curții Unice în materie de Brevete, având în vedere avizele pe care Comitetul a avut ocazia să le elaboreze pe aceste subiecte.

1.6 Cu întârzierea datorată lipsei unei consultări prealabile, CESE ridică totuși câteva probleme legate de structura și de modul de funcționare a Curții, care, consideră el, necesită încă o reflecție aprofundată. Astfel, Comitetul:

- insistă asupra faptului că taxele percepute trebuie să fie clare și transparente, iar aplicarea lor nu trebuie să pună în pericol în niciun fel dreptul privind accesul la justiție;
- recomandă eliminarea sau modificarea substanțială a articolului 14 alineatul (2);
- subliniază necesitatea ca judecătorii selectați să dispună de o pregătire profesională de înaltă calitate.

⁽¹⁾ COM(2013) 554 final.

⁽²⁾ A se vedea textul Hotărârii Consiliului de Miniștri al Uniunii Economice Benelux din 8 decembrie 2011 de instituire a unui protocol de modificare a Tratatului din 31 martie 1965 privind instituirea și statutul Curții de Justiție din Benelux M (2011) 9, precum și textul acestui protocol, încheiat la Luxembourg la 15 octombrie 2012, din Bulletin Benelux, anul 2012, nr. 2, din 15.11.2012, la http://www.benelux.int/wetten/Publicatieblad/Publicatieblad_2012-2_fr.pdf. A se vedea de asemenea textul original al tratatului din 31 martie 1965, astfel cum a fost modificat prin protocoalele din 10 iunie 1981 și 23 noiembrie 1984 la <http://www.courbeneluxhof.be/fr/basisdocumenten.asp>.

2. Context istoric

2.1 Propunerea Comisiei adresată PE și Consiliului reprezintă ultimul episod al îndelungatei saga a „brevetului european cu efect unitar”.

2.2 Instituirea unui brevet care să confere o protecție juridică uniformă în cadrul Uniunii Europene era așteptată încă din anii '60. Au urmat numeroase tentative și numeroase eșecuri.

2.2.1 Acest parcurs sinuos a fost totuși marcat de un succes parțial, crearea brevetului european prin Convenția de la München semnată la 5 octombrie 1973, care a instituit totodată procedura comună de depunere a brevetului european la Oficiul European de Brevete (OEB).

Regimul juridic aplicabil acestui brevet european se traduce însă în tot atâtea regimuri naționale câte state sunt desemnate de către depunătorul acestuia. Astfel se explică de ce statele, instituțiile și utilizatorii solicită de atât de mult timp un sistem simplu de protecție uniformă prin brevet în Uniunea Europeană.

2.2.2 Au văzut lumina zilei și numeroase tentative de creare a așa-numitului „brevet comunitar”, iar ulterior „brevet al Uniunii Europene”, care au fost menite eșecului. De exemplu, Convenția de la Luxemburg din 1975 privind brevetul comunitar nu a intrat niciodată în vigoare, din cauza lipsei acordului dintre state.

2.2.3 Abia în 2000 dezbaterile privind viitorul brevet comunitar au fost relansate de Consiliul European, cu ocazia Congresului de la Lisabona, care a anunțat un program general destinat sporirii competitivității întreprinderilor europene. Imediat după această reuniune, Comisia Europeană a prezentat o propunere de regulament, al cărui obiectiv era de a crea un nou titlu unitar în domeniul proprietății industriale, și anume brevetul comunitar⁽³⁾.

2.2.4 În 2003, statele membre convin asupra unei abordări politice comune, fără însă a ajunge la un acord final cu privire la regimul lingvistic⁽⁴⁾. În urma unei ample consultări desfășurate în 2006, Comisia a publicat în aprilie 2007 o comunicare care reiterează angajamentul în favoarea unui brevet comunitar⁽⁵⁾, urmată, în iulie 2008, de o comunicare privind „o strategie a drepturilor de proprietate industrială pentru Europa”⁽⁶⁾, și a relansat negocierile cu statele membre.

2.2.5 În lipsa consensului și ca urmare a deciziei Consiliului din 10 martie 2011, Comisia a propus, la 13 aprilie 2011⁽⁷⁾, instituirea unui brevet european cu efect unitar în cadrul unei cooperări consolidate. Toate statele membre, cu excepția Italiei și Spaniei, au acceptat această soluție⁽⁸⁾.

2.3 „Pachetul în materie de brevete” conține două regulamente – Regulamentul (UE) nr. 1257/2012 de punere în aplicare a unei cooperări consolidate în domeniul creării unei protecții unitare prin brevet și Regulamentul (UE) nr. 1260/2012 al Consiliului de punere în aplicare a unei cooperări consolidate în domeniul creării unei protecții unitare prin brevet în ceea ce privește dispozițiile aplicabile în materie de traducere⁽⁹⁾ – și un acord internațional care pune bazele creării unei protecții unitare prin brevet în Uniunea Europeană.

⁽³⁾ JO C 337 din 28.11.2000.

⁽⁴⁾ Deși foarte aproape de un acord asupra problemelor încă deschise, în cadrul reuniunii sale din noiembrie 2003 (a se vedea MEMO/03/245), Consiliul Competitivitate nu a reușit să se înțeleagă asupra termenului de depunere a traducerilor cererilor de brevet.

⁽⁵⁾ COM(2007) 165 final.

⁽⁶⁾ COM(2008) 465 final.

⁽⁷⁾ Decizia Consiliului 2011/167/UE de autorizare a unei cooperări consolidate în domeniul creării unei protecții prin brevet unitar.

⁽⁸⁾ Trebuie să reamintim că, la 22 martie 2013, Spania și Italia au intentat la CJUE o acțiune în anularea regulamentelor de punere în aplicare a cooperării consolidate în domeniul creării unei protecții unitare conferite prin brevet (C-146/13 și C-147/13), care a fost respinsă printr-o hotărâre a CJUE din 16 aprilie 2013.

⁽⁹⁾ JO L 361, 31.12.2012.

2.4 Curtea Unică în materie de Brevete este instituită printr-un acord internațional încheiat între 25 de state membre (cu excepția Spaniei și Poloniei), semnat la 19 februarie 2013, cu ocazia Consiliului Competitivitate⁽¹⁰⁾ și „în afara cadrului instituțional al UE”⁽¹¹⁾ și va fi competentă să trateze litigiile referitoare la viitoarele brevete unitare și la brevetele europene „clasice”, existente în prezent⁽¹²⁾.

2.4.1 Este vorba de o instanță *ad-hoc* specializată, cu antene locale și regionale în UE. În locul procedurilor desfășurate în paralel în fața instanțelor naționale, justițiabilii ar trebui să beneficieze de o hotărâre rapidă și de foarte bună calitate, valabilă în toate statele membre în care este valabil brevetul.

2.4.2 Consiliul European din iunie 2012 a decis ca sediul diviziei centrale a Tribunalului de Primă Instanță să fie la Paris, iar cel al secțiunilor acestuia, la Londra, respectiv München⁽¹³⁾.

2.4.3 Odată cu acest nou sistem, va fi creat un ghișeu unic pentru depunerea brevetelor europene cu efect unitar pe teritoriul statelor angajate în cooperarea consolidată, precum și o instanță dotată cu competențe multiple acoperind acțiuni în contrafacere, acțiuni în constatarea inexistenței contrafacerii, acțiuni vizând obținerea de măsuri provizorii și de conservare, ordine judecătorești, acțiuni în anularea brevetelor etc. Ea va fi totodată competentă să examineze chestiunile ridicate în temeiul articolului 32.1 (i) referitor la deciziile OEB.

2.5 CESE s-a numărat printre primii care au solicitat instituirea unui brevet european, și a sprijinit încă de la început această idee, fie ca răspuns la sesizările pe teme legate de proprietatea industrială și piața internă⁽¹⁴⁾, fie prin intermediul avizelor din proprie inițiativă sau al avizelor exploratorii⁽¹⁵⁾.

2.5.1 De asemenea, CESE a emis avize când a fost sesizat să se pronunțe cu privire la două propuneri de decizie a Consiliului, una „privind atribuirea de competență Curții de Justiție pentru a se pronunța cu privire la litigiile legate de brevetul comunitar”⁽¹⁶⁾ și cealaltă, „privind instituirea Curții pentru brevetul comunitar și recursurile formulate la Tribunalul de Primă Instanță”⁽¹⁷⁾.

2.6 În schimb, CESE nu a fost sesizat cu privire la „pachetul în materie de brevete” (propunerile de regulament care s-au concretizat în Regulamentul (UE) nr. 1257/2012, în Regulamentul (UE) nr. 1260/2012 din 17 decembrie 2012⁽¹⁸⁾ și în proiectul de acord privind Curtea Unică în materie de Brevete, încheiat la 19 februarie 2013⁽¹⁹⁾).

3. Propunerea Parlamentului European și a Consiliului

3.1 În articolul 89, Acordul privind Curtea Unică în materie de Brevete (UPC) prevede că acesta va intra în vigoare:

a) la 1 ianuarie 2014

sau

⁽¹⁰⁾ PE și-a dat acordul cu o zi înainte. Astfel, raportul dlui Bernhard Rapkay, referitor la regulamentul de instituire a brevetului unitar, a fost aprobat cu 484 de voturi pentru, 164 de voturi împotriva și 35 de abțineri (pentru acest text, procedura este cea de codecizie); rezoluția dlui Raffaele Baldassarre referitoare la regimul în materie de traducere, a fost aprobată cu 481 de voturi pentru, 152 împotriva și 49 de abțineri (pentru acest text, Parlamentul European nu are decât un rol consultativ); și, în sfârșit, rezoluția dlui Klaus-Heiner Lehne a fost aprobată cu 483 de voturi pentru, 161 împotriva și 38 de abțineri. Această rezoluție privind sistemul jurisdicțional pentru litigiile în materie de brevete este un text nelegislativ.

⁽¹¹⁾ A se vedea documentul 16351/12+COR 1 și documentul 6590/13 PRESSE 61 din 19.02.2013 al Consiliului.

⁽¹²⁾ JO C 175, 20.6.2013.

⁽¹³⁾ Articolul 7 din Acordul privind Curtea Unică în materie de Brevete.

⁽¹⁴⁾ A se vedea avizele: JO C 155, 29.5.2001, p. 80; JO C 61, 14.3.2003, p. 154; JO C 256, 27.10.2007, p. 3; JO C 306, 16.12.2009, p. 7; JO C 18, 19.1.2011, p. 105; JO C 376, 22.12.2011, p. 62; JO C 68, 6.3.2012, p. 28; JO C 234, 30.9.2003, p. 55; JO C 234, 30.9.2003, p. 76; JO C 255, 14.10.2005, p. 22; JO C 93, 27.4.2007, p. 25; JO C 204, 9.8.2008, p. 1; JO C 77, 31.3.2009, p. 15; JO C 132, 3.5.2011, p. 47; JO C 9, 11.1.2012, p. 29; JO C 24, 28.1.2012, p. 99; JO C 76, 14.3.2013, p. 24.

⁽¹⁵⁾ A se vedea avizele: JO C 100, 30.4.2009, p. 65; JO C 44, 11.2.2011, p. 68; JO C 143, 22.5.2012, p. 17; JO C 299, 4.10.2012, p. 165; CESE3154/2013 (încă nepublicat în JO).

⁽¹⁶⁾ JO C 112, 30.4.2004, p. 81.

⁽¹⁷⁾ JO C 112, 30.4.2004, p. 76.

⁽¹⁸⁾ Propunerile COM(2011) 215/3 final și COM(2011) 216/3 final, din 13.4.2011.

⁽¹⁹⁾ Proiectul de acord privind Curtea Unică Europeană în materie de Brevete și proiectul de statut – textul final revizuit de Președinție 16074/11, din 11.11.2011.

b) în prima zi a celei de-a patra luni de la data depunerii celui de-al treisprezecelea instrument de ratificare sau de aderare, în conformitate cu articolul 84, inclusiv de către cele trei state membre în care și-au produs efectele cel mai mare număr de brevete europene în cursul anului care precedă anul în care se semnează acordul (Germania, Franța și Regatul Unit)

sau

c) în prima zi a celei de-a patra luni de la data intrării în vigoare a modificărilor Regulamentului (UE) nr. 1215/2012 referitoare la relația acestuia din urmă cu acordul,

fiind reținută data care survine mai târziu.

3.2 Obiectul prezentei propuneri a PE și a Consiliului este de a adopta modificările necesare la Regulamentul (UE) nr. 1215/2012, astfel încât, pe de o parte, să se garanteze compatibilitatea între Acordul UPC și regulamentul menționat și, pe de altă parte, să se soluționeze problema specifică a normelor de competență cu privire la pârâții având domiciliul în statele din afara Uniunii Europene ⁽²⁰⁾.

3.3 În același timp, având în vedere competențele paralele ale Curții de Justiție din Benelux în diverse domenii, printre care și dreptul proprietății intelectuale, după adoptarea protocolului din 15 octombrie 2012 care modifică textul tratatului din 31 mai 1965 privind instituirea și statutul Curții de Justiție din Benelux, propunerea consideră, de asemenea, că protocolul menționat impune, pe de o parte, modificarea Regulamentului Bruxelles I (reformare) și, pe de altă parte, soluționarea problemei lipsei normelor comune de competență cu privire la pârâții având domiciliul în state din afara Uniunii Europene ⁽²¹⁾.

3.4 Astfel, textul care face obiectul analizei noastre propune următoarele modificări la Regulamentul (UE) nr. 1215/2012:

a) dispoziții cu privire la relația dintre Acordul UPC și protocolul la Tratatul Benelux din 1965, pe de o parte, și Regulamentul Bruxelles I, pe de altă parte;

b) dispoziții care completează normele de competență uniforme privind pârâții din statele terțe în cazul litigiilor civile și comerciale aduse în fața Curții Unice în materie de Brevete și a Curții din Benelux cu privire la domeniile care fac obiectul Acordului UPC sau al protocolului la Tratatul Benelux din 1965.

3.5 Aceste modificări implică în mod concret adăugarea unei fraze noi la considerentul 14 și a patru noi dispoziții, și anume articolele 71a- 71d, la Regulamentul (UE) nr. 1215/2012.

4. Observații

4.1 Dintre cele trei condiții necesare pentru intrarea în vigoare a Acordului UPC, singura care depinde de o acțiune din partea instituțiilor UE este cea referitoare la modificările Regulamentului nr. 1215/2012 ⁽²²⁾, care a abrogat Regulamentul nr. 44/2001(Bruxelles I) ⁽²³⁾.

4.2 Modificările propuse sunt **necesare, adecvate, justificate corespunzător și oportune**.

Acestea sunt necesare din următoarele motive:

a) în primul rând, trebuia să se precizeze clar și explicit că Curtea Unică în materie de Brevete și Curtea de Justiție din Benelux trebuie să fie considerate „instanțe” în sensul Regulamentului nr. 1215/2012, pentru a asigura securitate juridică și previzibilitate pentru pârâții care pot fi aduși în fața acestor instanțe într-un stat membru diferit de cel desemnat pe baza dispozițiilor din prezentul regulament;

b) în al doilea rând, Curtea Unică în materie de Brevete și Curtea de Justiție din Benelux trebuie să fie în măsură să își exercite competența cu privire la pârâții care nu au domiciliul pe teritoriul unui stat membru. În plus, prezentul regulament ar trebui să precizeze cazurile în care Curtea Unică în materie de Brevete și Curtea de Justiție din Benelux pot exercita o competență subsidiară. Obiectivul acestei propuneri este evident: de a permite accesul la justiție și de a evita ca cele două curți să pronunțe hotărâri divergente cu privire la același subiect;

⁽²⁰⁾ Această propunere a fost transmisă tuturor parlamentelor naționale ale statelor membre UE la 17.9.2013, în conformitate cu principiul subsidiarității (SG-Grefe (2013)D/14401).

⁽²¹⁾ Curtea de Justiție din Benelux, înființată prin tratatul din 31 martie 1965, este o instanță comună a Belgiei, Luxemburgului și Țărilor de Jos, având rolul de a veghea la aplicarea uniformă a normelor comune în țările din Benelux în diferite domenii, inclusiv în domeniul dreptului de proprietate intelectuală. Or, protocolul din 15 octombrie 2012 permite să se confere competențe jurisdicționale suplimentare acestei curți, inserând domenii acoperite de Regulamentul Bruxelles I, în condițiile în care funcția sa inițială consta în a pronunța hotărâri preliminare privind interpretarea normelor comune în țările Benelux.

⁽²²⁾ JO L 351, 20.12.2012, p. 1; a se vedea avizul JO C 218, 23.7.2011, p. 78.

⁽²³⁾ JO L 12, 16.1.2001, p. 1; a se vedea avizul JO C 117, 26.4.2000, p. 6.

- c) dispozițiile cu privire la litispendență și conexitate din Regulamentul nr. 1215/2012 trebuie să se aplice nu numai în cazul în care sunt inițiate proceduri în fața instanțelor statelor membre în care se aplică acordurile internaționale menționate mai sus și în instanțele statelor membre în care aceste acorduri nu se aplică, ci și în cazul în care, pe timpul perioadei de tranziție menționate la articolul 83 alineatul (1) din Acordul privind Curtea Unică în materie de Brevete, procedurile privind anumite tipuri de litigii legate de brevetele europene, astfel cum sunt definite la articolul respectiv, sunt aduse în fața Curții Unice în materie de Brevete, pe de o parte, și în fața unei instanțe dintr-un stat membru care este parte contractantă la Acordul UPC, pe de altă parte;
- d) hotărârile Curții Unice în materie de Brevete și ale Curții de Justiție din Benelux trebuie să fie recunoscute și executate în statele membre care nu sunt părți contractante la acordurile internaționale respective în conformitate cu Regulamentul nr. 1215/2012;
- e) în sfârșit, hotărârile pronunțate de instanțele din statele membre care nu sunt părți contractante la acordurile internaționale respective trebuie să fie recunoscute și executate în continuare în celelalte state membre în conformitate cu Regulamentul nr. 1215/2012.

4.3 Modificările preconizate sunt **corespunzătoare în lumina obiectivelor definite**, și anume:

- a) clarificarea faptului că atât Curtea Unică în materie de Brevete, cât și Curtea din Benelux sunt „instanțe” în sensul Regulamentului Bruxelles I;
- b) detalierea modalităților de aplicare a normelor de competență pentru Curtea Unică în materie de Brevete și Curtea de Justiție din Benelux în ceea ce-i privește pe pârâții având domiciliul în statele membre în cauză și instaurarea unor norme uniforme privind competența judiciară internațională cu privire la pârâții din statele terțe în procedurile împotriva unor asemenea pârâți aduse în fața Curții Unice în materie de Brevete și a Curții din Benelux, în situațiile în care Regulamentul Bruxelles I nu prevede astfel de norme, ci face trimitere la legislația națională;
- c) definirea normelor aplicabile în cazurile de litispendență și conexitate în legătură cu Curtea Unică în materie de Brevete și Curtea din Benelux, pe de o parte, și instanțele naționale din statele membre care nu sunt părți contractante la acordurile internaționale respective, pe de altă parte, precum și definirea modalităților de aplicare a acestor norme în perioada de tranziție menționată la articolul 83 alineatul (1) din Acordul UPC;
- d) clarificarea modalităților de aplicare a normelor privind recunoașterea și executarea hotărârilor între statele membre care sunt părți contractante la acordurile internaționale respective și statele membre care nu au această calitate.

4.4 Modificările propuse sunt **justificate corespunzător** în expunerea de motive care precedă și prezintă propunerea de regulament.

4.4.1 În sfârșit, modificarea intervine într-un **moment oportun**, întrucât Regulamentul nr. 1215/2012 este aplicabil începând cu data de 10 ianuarie 2015, Acordul UPC nu intră în vigoare decât în prima zi a celei de-a patra luni de la data intrării în vigoare a modificărilor la Regulamentul nr. 1215/2012, iar acestea din urmă trebuie să intre în vigoare în aceeași zi, 10 ianuarie 2015 (articolul 2 din propunere).

4.5 **Astfel, CESE este de acord și își exprimă susținerea pentru propunerea în discuție**, considerând-o adecvată și indispensabilă pentru asigurarea unei aplicări combinate și coerente a Acordului UPC, a protocolului privind extinderea competențelor Curții de Justiție din Benelux și a Regulamentului Bruxelles I (reformare).

4.6 **Cu toate acestea, CESE își exprimă regretul că nu a fost consultat** la adoptarea „pachetului în materie de brevete” (Regulamentul (UE) 1257/2012 și Regulamentul (UE) 1260/2012), și nici cu privire la proiectul de acord internațional care pune bazele creării unei protecții unitare prin brevet în Uniunea Europeană.

4.6.1 CESE profită însă de această ocazie pentru a saluta caracterul flexibil al coexistenței brevetului european și a brevetului cu efect unitar, întrucât acest sistem oferă posibilitatea de a alege varianta mai favorabilă: un brevet european valabil în câteva state desemnate sau un brevet european cu efect unitar, valabil în toate cele 25 de state angajate în cooperarea consolidată.

4.6.2 Simplificarea urmărită prin „pachetul în materie de brevete” ridică totuși o serie de întrebări, întrucât lucrările referitoare la punerea în practică a sistemului sunt încă în desfășurare.

Într-adevăr, o declarație, anexă la acord, prevede constituirea unui comitet al reprezentanților statelor membre, care trebuie să pregătească „modalitățile practice în vederea unei bune funcționări a Curții Unice”. Acest comitet are în special sarcina de a pregăti regulamentul de procedură al Curții și de a organiza formarea judecătorilor ⁽²⁴⁾.

4.6.2.1 Și coexistența unui mecanism arbitral de soluționare a litigiilor ⁽²⁵⁾ și a posibilității introducerii unei căi de atac în fața Curții Unice ridică întrebări, deoarece competența Curții Unice va varia de-a lungul perioadei de tranziție de 7 ani.

4.6.2.2 Intrarea în vigoare a „pachetului în materie de brevete” este, în plus, marcată de o mare complexitate juridică, ea fiind subordonată intrării în vigoare a Acordului UPC pe baza formulei enunțate la punctul 3.1.

4.6.2.3 De asemenea, structura însăși a UPC poate produce confuzie. Tribunalul de Primă Instanță va deține o divizie centrală repartizată în trei orașe: Paris, pentru tehnicile industriale, transporturi, textile și hârtie, construcțiile fixe, fizică, electricitate; Londra, pentru chimie, metalurgie și „necesități curente”, în special farmacie; München, pentru mecanică, iluminat, încălzire, armament și explozivi. Ulterior, vor putea fi înființate divizii locale, la nivelul unui stat, și divizii regionale, care vor putea acoperi cel puțin două state. În sfârșit, Curtea de Apel își va avea sediul la Luxembourg.

4.6.2.4 Faptul că valoarea totală a taxelor judiciare aplicabile nu poate fi cunoscută în prealabil ar putea genera reținere din partea părâtului de a acționa în vederea apărării drepturilor sale prin intermediul Curții Unice. Această situație ar putea pune în pericol drepturile acestuia legate de accesul la justiție.

4.6.2.5 Articolul 14 alineatul (2) din proiectul de regulament de procedură al Curții Unice ⁽²⁶⁾ este dificil de conciliat cu articolul 49 din Acordul dintre statele membre contractante privind înființarea acesteia, în special în cazul în care competența diviziei în fața căreia este introdusă acțiunea este întemeiată pe articolul 33 alineatul (1) litera (a). Este cu precădere dificil de înțeles care este regimul lingvistic aplicabil. Articolul 49 alineatul (3) al acordului conferă părților dreptul de a conveni asupra limbii cauzei, cu condiția aprobării completului competent, în timp ce articolul 14 alineatul (2) din proiectul de regulament de procedură prevede că „cererea de chemare în judecată se redactează în limba în care își desfășoară activitatea părâtul în statul membru contractant al acestuia”. Pentru a elimina orice posibilitate de interpretare greșită, CESE recomandă fie eliminarea, fie modificarea substanțială a articolului 14 alineatul (2).

4.6.2.6 Succesul Curții Unice în materie de Brevete depinde în foarte mare măsură de calitatea judecătorilor selectați. În ciuda faptului că vor proveni din state membre diferite și că experiența lor va fi foarte variată ca urmare a numeroaselor diferențe dintre sistemele procedurale ale statelor membre, judecătorii vor trebui să respecte procedurile noii Curți Unice în materie de Brevete. De aceea, calitatea și temeinicia instruirii judecătorilor numiți sunt foarte importante pentru succesul Curții nu numai în ceea ce privește noile reguli procedurale, ci și sub aspectul competențelor lingvistice, care sunt esențiale pentru Curte.

4.7 Ținând seama de această complexitate, nu putem decât să salutăm simplitatea celor patru noi dispoziții care ar urma să fie introduse în Regulamentul Bruxelles I.

Bruxelles, 26 februarie 2014

Președintele
Comitetului Economic și Social European
Henri MALOSSE

⁽²⁴⁾ <http://www.unified-patent-court.org/>.

⁽²⁵⁾ Articolul 35 din Acordul UPC.

⁽²⁶⁾ Curtea Unică în materie de Brevete (UPC)